

Arkæologisk Forum er et fagligt tidsskrift der søger at sætte det arkæologiske fag ind i en større sammenhæng – både videnskabeligt og samfundsmæssigt. Her kan både arkæologisk faglige og fagpolitiske emner behandles og debatteres.

Skriv til Arkæologisk Forum:

Arkæologisk Forum modtager gerne bidrag. Kontakt redaktionen, og få råd og vink om indhold, læsere, formaliteter, deadlines m.v.

Fagfællebedømmelse:

Generelt bliver tekster i Arkæologisk Forum fagfællebedømt. Fagfællebedømte artikler er markeret med en stjerne (*) ved forfatternavnet.

Kontakt:

redaktion@archaeology.dk
www.archaeology.dk

© Forfatterne og Arkæologisk Forum.

Artikler, indlæg og billeder må ikke mangfoldiggøres i nogen form uden skriftlig tilladelse fra redaktionen.

Redaktion:

Mette Palm (ansv. redaktør)
Jette Rostock
Bo Jensen
Anna Beck
Ole Thirup Kastholm
Signe Lützau Pedersen
Sara Gjerlevsen
Morten Ravn

Udgiver:

Foreningen af Fagarkæologer – FaF

Forsidebillede:

At snitte som i stenaldren...

Foto: Museum Nordsjælland ©

Tryk og oplag:

Holbæk Museum trykker 250 stk.

Arkæologisk Forum udkommer:

maj og november

Abonnement og løssalg private:

165,- kr. årligt (2 numre)

82,50 kr. pr. nummer

ISSN 1399-5545

Foreningen af
Fagarkæologer
faf@archaeology.dk
www.archaeology.dk

At sælge ud

De borgerlige partier ønskede i foråret en lempelse af reglerne for frasalg af museumsgenstande. Lars Barfoed (K) forklarede, at museerne ville kunne sælge relativt værdiløse genstande og erhverve mere værdifulde genstande. Forslaget blev modgået med en sjælden enighed fra museumsverdenen: inspektører for arkæologi, nyere tid og kunst forklarede, at det bestemt ikke var i deres interesse. Kulturministeriet rapporterede tilsvarende, at næsten ingen museer indgav ansøgninger om udskillelse af genstande fra samlingerne til salg.

At politikerne ikke havde sat sig ind i emnet, det kan ikke overraske. Det mest overraskende ved forslaget var, at det også var ulogisk rent økonomisk: Mange arkæologiske fund er værdiløse på et åbent marked. Vi finder mange kilo flintaffald for hvert redskab, mange kilo udekorerede skår for hvert hele kar, og mange kilo dyreknogler. Markedsprisen på sådanne genstande vil næppe kunne opveje museernes udgifter ved at skulle udskille fundene af samlingerne og sætte dem til salg. Der er kun store penge i oldsager, hvis vi sælger ud af kronjuvelerne, solvognen og Egtvedpigen. Barfoed erklærede dog, at dét ikke var idéen.

De fleste værdifulde, danske oldsager befinder sig i dag enten på museer eller i jorden, hvor de er beskyttet af loven. Det betyder at hvis museerne ikke må sælge Egtvedpigen, kan de heller ikke købe Egtvedpigen, for hun ligger allerede på et museum, som ikke må sælge hende. Museerne i Egtved og Vejle kan altså ikke købe en Egtvedpige, uanset hvor mange pilespidser, de sælger.

Situationen er den samme i vore nabolande. Det er hovedsagligt regimer som ISIS, som sælger ud af kulturarven. Museet i Egtved kunne nok købe en assyriske statue eller et babylonisk relief, hvis ikke etikken kom i vejen. Andre oldsager handles af smuglerbander, baseret i lande som Cambodja og Nigeria. Disse organiserede bander smugler typisk alt, hvad der er penge i at smugle: oldsager, andre tyvekoster, narkotika, våben, mennesker og så videre. Det er vist ikke borgerlig politik, at vi skal have flere internationale, kriminelle bander til Danmark.

De hovedløse forslag blev desværre foreslået igen i programmet "Kulturknuserne" på DR P1 den 10. juni i forbindelse med valgkampen. Her kunne man høre Michael Aastrup Jensen (V) og Mette Bock (I) mene det ville være en god ide at give museerne friere hænder til at sælge ud af deres samlinger, da udgifter til magasinering og arkiv stiger støt. Igen og igen dukker sådanne forslag op, og minder om ét af demokratiets problemer: 179 folketingsmedlemmer skal tage stilling til alle landets problemer, og de fleste af dem har ingen praktisk erfaring med andet end politik. Vi kan ikke forvente, at alle politikere forstår alle de emner, de blander sig i. De sidste årtiers skole-, sundheds-, og arbejdsløshedspolitik er afslørende i den forbindelse. Det er derfor nok, desværre, vores forbandede pligt at benytte enhver chance for at gøre dem klogere, både direkte, når de undtagelsesvis besøger en udgravning eller et museum, og indirekte, når vi har chancen for at forklare os overfor bestyrelser med lokalpolitikere fra samme partier. Hvis der er en befolkningsgruppe, politikerne lytter til, er det andre politikere.

Redaktionen